

Prædiken

2. søndag efter Helligtrekonger, den 17. januar 2021.

Kl. 9.30 i Dannemare kirke og 11.00 i Kappel kirke

Ved sognepræst Henrik Gade Jensen

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Den tredje dag var der bryllup i Kana i Galilæa, og dér var Jesu mor med; også Jesus og hans disciple var indbudt til brylluppet. Men vinen slap op, og Jesu mor sagde til ham: »De har ikke mere vin.« Jesus sagde til hende: »Hvad vil du mig, kvinde? Min time er endnu ikke kommet.« Hans mor sagde til tjenerne: »Gør, hvad som helst han siger til jer.« Der var dér seks vandkar af sten; de stod der efter jødernes regler for renselse og rummede hver to til tre spande. Jesus sagde til dem: »Fyld karrene med vand.« Og de fyldte dem helt op. Og han sagde til dem: »Øs nu op og bær det hen til skafferen.« Det gjorde de så. Men da skafferen havde smagt på vandet, der var blevet til vin – han vidste ikke, hvor den kom fra, men det vidste de tjenere, som havde øst vandet op – kaldte han på brudgommen og sagde til ham: »Man sætter ellers den gode vin frem først, og når folk har drukket godt, så den ringere. Du har gemt den gode vin til nu.« Dette gjorde Jesus i Kana i Galilæa som begyndelsen på sine tegn og åbenbarede sin herlighed, og hans disciple troede på ham. [Johannesevangeliet 2,1-11](#)

Prædiken:

Jesus var født i Betlehem, det hører vi om juleaften.

Men han voksede op i Nazareth, i det nordlige Israel, i Galilæa. Derfor blev han også tit kaldt Jesus af Nazareth.

Hans far Josef var tømrer, men tidligt viste han anlæg for at gå en helt anden vej end med hammer og sav.

I dag hører vi om Jesus som ung mand, men stadig tæt knyttet til Nazareth og familien.

Jesus er til bryllup i Kana, en by i Galilæa ikke langt fra Nazareth.

Hans mor er med, så det er måske familie eller venner.

Og så sker der det, som vi kender fra vore egne fester: vinen slipper op. Der er ikke mere. Skal vi feste videre uden noget i glassene?

x

Så hører vi, at Jesu mor siger til sin søn: kan du ikke gøre noget ved det?

Tilsyneladende ved Jesu mor allerede, at Jesus kan noget usædvanligt. Hun siger også til tjenestefolkene, at de skal bare gøre, som han siger.

Men Jesus vrænger som en teenager af sin mor. "Hvad vil du mig, kvinde?" siger han. Det var ikke så pænt sagt.

"Min time er endnu ikke kommet" siger han. Det er mere oplysende.

Altså Jesus kan noget, det ved moderen, men han er nølende, forsigtig, henholdende, bange for hvad han selv indeholder.

Næsten som Supermand, der også blev født med overnaturlige kræfter, men hver gang han bruger dem, giver det problemer.

Det er svært at være god i denne verden.

x

Jesus reagerer så alligevel.

Han beder tjenerne om at fylde renseskarrene op med vand. Det gjorde de, og så smagte det som vin, ja, som den bedste vin. Skafferen, altså overtjeneren, butleren, toastmasteren, undrer sig, for vinen er jo bedre end den, de begyndte med.

x

Jesus var meget provokerende.

Ikke ved at skaffe mere vin, og dermed – måske – mere druk.

Det afgørende er, at Jesus beder tjenerne om at fylde vand i renseskarrene, og lader renseskarrene blive til store vinkarafler.

Det kan næsten ikke blive værre.

Det drejer sig ikke om vand til vin, men om at renseskarrene repræsenterer en symbolsk renhed. Og de nu bliver brugt til alkohol.

X

Renselseskar – det var sådan nogle som Jesu samtidige havde stående, hvor man vaskede sine hænder, før man spiste.

Det har de nok også haft i tømrerværkstedsboligen i Nazareth.

Der var strenge regler på Jesu tid for den slags.

Strenge regler for at undgå at være uren, og derfor søgte man renselse hele tiden.

Derfor var der strenge spiseregler for, hvad man måtte spise og hvad man ikke måtte røre ved.

Der var også urene mennesker, som man ikke måtte røre ved.

Vi kender det også fra lignelsen om den barmhjertige samaritaner. Grunden til at de to mennesker først gik forbi den nødstedte var, at de gjorde tempeltjeneste og dermed blev urene ved at røre ved manden i vejgrøften. For så skulle de i karantæne ved templet. Det var faktisk deres religiøse pligt ikke at hjælpe.

Derfor gik de videre.

Samaritaneren levede ikke efter disse regler, og derfor kunne han tage den arme mand op på sit æsel, rense hans sår, og røre ved ham, omfavne og kysse ham og hjælpe ham.

X

Så renselseskarrene havde stor symbolsk betydning og det var netop renselseskar, som Jesus valgte at fylde med vin.

Og det må vi gå ud fra, ikke var tilfældigt.

Det var planen, for Jesus ville vise, at alt dette med det rene og urene ikke betød noget for ham.

At det var overformynderi fra præsternes og lovreligionens side.

At det kvalte livet mellem mennesker.

At der var en korrumpning af det religiøse.

x

Jesus skaffer vinen og redder bryllupsfesten. Det er overleveret i Johannes-evangeliet som det første tegn på, at Jesus er Guds søn.

Men også tegn på, at noget nyt er ved at ske.

At vi ikke mere skal benytte renselseskar, ikke mere gå op i disse rituelle renlighedsforskrifter, ikke mere skelne mennesker i rene og urene.

x

Jesus kommer med noget nyt. Ikke bare vin. Det er egentlig ligegyldigt eller tilfældigt.

Nej, han kommer med et opgør med rent og urent.

Vi kan spise hvad vi vil, drikke hvad vil, gå klædt som vi vil, omgås hvem vi vil, røre ved blod fra hvem som helst.

x

Jesu store budskab til os i dag er, at han forskyder det hellige.

Det er i det indre, i sjælen, i hjertet, i ånden, personligheden.

Det er dér, vi skal stå til regnskab.

Ikke i det ydre, om vi renser vore hænder og tilbereder maden på en bestemt måde.

x

Jesus kom med noget helt nyt.

Derfor måtte der også skrives et nyt testamente.

Jesus lærte os, at det religiøse ligger i det indre hos mennesker.

Han så ikke mænd og kvinder, rige og fattige, grækere eller jøder, gode eller onde, rene eller urene, nej, han så guds skabninger, ligeværdige, mennesker der synder og fejler, men stadig er mennesker og derfor også altid er omfattet af Gud, elsket af Gud, tilgivet af Gud – som vi alle er, vi skabninger, fejlbarlige, utilstrækkelige, kortsynede, selvrådige, med kort

lunte, men også med muligheden for at indse det og bede om tilgivelse, når hverdagen stresser til og vi mere møder hinandens kanter end hjerter.

Det lærte Jesus os den dag i Kana, hvor han bragte ny vin til forældede renseskar, og et nyt religiøst budskab til os forældede mennesker.

AMEN